Lietas Nr. 11261034413
Lietas arhīva Nr. K20-0073-14/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 14.aprīlī

Liepājā, Liepājas tiesa, šādā sastāvā:

tiesnesis R.Jūrmalis

piedaloties prokurorei I.Pickainei

2014.gada 14.aprīlī izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. A/,** personas kods/personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Tiesas sēdē tiesa,

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu, konkrēti: 2013.gada 9.februārī ap plkst.06./adrese/, klubā /Nosaukums A/ savstarpēja konflikta laikā /pers. A/ vienu reizi ar glāzi iesita /pers. B/ sejas rajonā kā rezultātā nodarīja miesas bojājumu – grieztas brūces pieres rajonā (skaitā 2), zem labās acs (skaitā 1), kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai.

Ar šādu savu rīcību **/pers. A/** izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā** (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam).

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā - pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas, atzina pilnībāpie tanī minētiem apstākļiem un izdarīto nožēloja. Kaitējuma kompensāciju atzina daļēji, jo cietušā pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija ir nesamērīgi liela. Ir gatavs atlīdzināt cietušajam materiālos zaudējums saistībā ar saņemto medicīnisko palīdzību, ārstniecības pakalpojumiem un iespējami nesaņemto darba algu. Lūdza pierādījumu pārbaudi attiecībā par nozieguma izdarīšanu neveikt. Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība, sekas viņam izskaidrotas un saprotamas.

Prokurore I.Pickaine pievienojās par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu inkriminētā nozieguma izdarīšanā, un ņemot vērā procesa dalībnieku viedokli, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolemj pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt. Tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina visā viņam izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā, apsūdzētā darbības pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas ir kvalificētas pareizi, viņš ir sodāms un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, konkrētajā gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.panta - ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, viņa atbildību ietekmējošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, **/pers. A/** izdarījis krimināpārkāpumu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam).

Iepriekš /pers. A/ nav sodīts (l.l.21), pēc dzīvesvietas no policijas raksturots pozitīvi (l.l.22), apstiprinošu ziņu par personas atrašanos narkoloģiskajā vai psihoneiroloģiskajā uzskaitē nav, pēc paša tiesas sēdē sniegtās informācijas - strādā sev piederošā mēbeļu ražotnes uzņēmumā SIA ’/nosaukums/’’ un par dīdžeju klubā ‘’/nosaukums B/’’ ar vidējiem ienākumiem mēnesī 350 euro apmērā, apgādībā nepilngadīgu personu nav.

Par atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst apsūdzētā savas vainas vaļsirdīgas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Izvērtējot apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu, raksturu, izdarīšanas apstākļus, ar nodarījumu radīto kaitējumu cietušajam, atbildību mīkstinošo apstākli, apsūdzētā materiālos apstākļus, tiesa atzīst, ka sods viņam nosakāms piespiedu darba veidā, minimālā apmērā, jo lietā ir konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis un nav konstatēts neviens atbildību pastiprinošs apstāklis.

Pirmstiesas procesā apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (l.l.19).

Pirmstiesas procesā cietušais /pers. B/ pieteica kaitējuma kompensāciju 1000 Ls (1422,83 euro) apmērā. (l.l.15).

Veicot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanas laikā daļā par pieteiktā kaitējuma kompensāciju, tiesa secina, ka cietušais, īstenojot savas tiesības, noteiktas Kriminālprocesa likuma 351.pantā, ir pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju 1000 Ls (1422,83 euro) apmērā.

Uz tiesas sēdēm cietušais neieradās. Kā izriet no cietušā /pers. B/ 22.04.2013. nopratināšanas protokola (l.l.15), viņš liecinājis (liecības tiesa nolasīja, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punkta nosacījumiem), ka 10.februārī noskaidrojis, ka viņam vienu reizi ar alus kausu iesitis un nodarījis miesas bojājumus /pers. A/. Bārmene, kura ir viņam pazīstama, zvanījusi un informējusi, ka ar viņu grib parunāties par notikušo /pers. A/. Bārmene iedevusi viņa numuru /pers. A/ un tas piezvanījis, atvainojies, bet atteicies kompensēt materiālos zaudējumus. Uzskata, ka viņam nodarīts materiālais zaudējums 1000 Ls apmērā.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka atzīst cietušā pieteiktā materiālā kaitējuma kompensāciju daļēji, esot gatavs atlīdzināt cietušajam radītos materiālos zaudējums saistībā ar saņemto medicīnisko palīdzību, ārstniecības pakalpojumiem un iespējami nesaņemtu darba algu, bet tās apmērs viņam neesot zināms. Pieteiktā kaitējuma apmērs 1000 Ls (1422,83 euro) pēc viņa ieskata ir nesamērīgs ar tam radīto kaitējumu un nepieciešamiem ārstēšanas izdevumiem.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa sniedz skaidrojumu kaitējuma kompensācijas jēdzienam un tā saturam. Kaitējuma kompensācija kriminālprocesā ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī paša likuma 351.panta pirmā daļa paredz ne tikai cietušā tiesības pieteikt kaitējuma kompensāciju, bet arī tai uzliktu pienākumu pamatot par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmēru. Kriminālprocesa likuma 351.panta $4.^1$ daļa paredz, ka kompensācijas pieteikumu izskata neatkarīgi no cietušā klātbūtnes. Cietušais vairākkārt neattaisnojošu iemeslu dēļ neieradās uz tiesas sēdēm, tādēļ tiesa uzskata, ka iespējams izskatīt un izlemt par pieteiktā mantiskā kaitējumu kompensācijas pieteikuma pamatotību bez cietušā klātbūtnes. Lietā nav pierādījumu cietušā pieteiktā kaitējuma kompensācijas apmēra pamatotībai - nav iesniegti ārstniecības un saņemto medicīnisko pakalpojumu izdevumus apliecinošas kvītis, rēķini. Nav apstiprinošu ziņu par apstākļiem, ka cietušais iespējams kādu laiku bijis darba nespējīgs un nebūtu saņēmis darba algu. Pie šiem apstākļiem kaitējuma kompensācija kriminālllietā nav nosakāma. Cietušajam ir tiesības prasīt tās atlīdzināšanu Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Ņemot vērā augstāk minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520. pantiem, tiesa,

n o s p r i e d a

atzīt par vainīgu **/pers. A/** pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas un sodīt **ar piespiedu darbu uz 40** (četrdesmit) **stundām.**

Piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, atstāt spēkā līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Cietušajam/pers. B/ mantiskā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā nenoteikt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā apelācijas kārtībā, sūdzību /protestu iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnesis

R.Jūrmalis